

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

oplysninger, som jeg har her, og som jeg, når jeg går ned fra denne talerstol, vil overrække hr. Poulsgaard som et foreløbigt bilag. Men jeg gentager, at jeg synes, det er ukvalificeret, urimeligt, og det er spild af folketingets spørgetid.

Poulsgaard (FP):

Som sædvanlig må jeg skuffe ministeren med, at jeg ikke kan sige tak. Jeg synes aldeles ikke, hr. minister, at det er spild af folketingets spørgetid, og jeg synes heller ikke, det er urimeligt. Vi var fuldstændig klar over, da vi stillede dette spørgsmål, at der ville være et omfattende arbejde med at indsamle svaret. Når vi har valgt de sidste 15 år, skyldes det, at i basisåret 1964, f. eks. — det fremgår af finanslovsforslaget — satte bibliotekerne ind med en kolossal vækst, som slet ikke står i relation til anden vækst i samfundet. Når vi nu skal til at diskutere biblioteksloven igen, var det jo meget relevant for folketingets medlemmer, at man havde de oplysninger. Hvis ikke ministeren kan klare det, vil jeg da i hvert fald forandle, at kulturudvalgets medlemmer får dette materiale, som ministeren nu så venligt har overrakt mig. Men det er bare en kendsgerning, hr. minister — jeg fik altså intet svar — at det tal, som vi kom frem til, er 1 mia kr. i et lille land som Danmark til biblioteksvæsenet. Det er ikke småsummer. Jeg synes nok, folketinget burde interessere sig lidt mere for, hvad får vi ud af den viden, vi har.

Men all right, jeg er jo foreløbig nødt til at stille mig tilfreds, men jeg vil forbeholde mig ret til at komme tilbage senere.

Robert Pedersen (S):

Vil ministeren ikke på trods af de vanskeligheder, der ligger ved at finde tallene, alligevel kunne bekræfte, at de af hr. Poulsgaard fremførte påstande ved et møde i Fæsteholt om, at biblioteksudgifterne er steget fra 70 mill. kr. til 1 mia kr. på 4 år, er forkerte?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jo, hr. Poulsaards påstand fra talerstolen understreger netop det helt urimelige i spørgsmålet, for dette spørgsmål kunne

være stillet i kulturudvalget, hvor man kunne give en saglig og rolig redegørelse, men det er ikke det, hr. Poulsgaard har brug for. Det er bare et led i en almindelig anti-bibliotekspropaganda, som hr. Poulsgaard har gennemført hele tiden. Man kan ikke, når der er tale om 990 tal, tage dem ud af deres sammenhæng med undervisning, forskningsbiblioteker og en hel række andre ting, og man kan ikke behandle dem i et svar på 3 minutter. Det er det, der er det urimelige, det er det, der er det ukvalificerede.

Poulsgaard (FP):

Jeg ved ikke, om det er mit jyske, der er noget galt med, men jeg går ud fra, at hr. Robert Pedersen også er født i det jyske. Jeg sagde 1964, så det bliver altså ikke 4 år, men jeg må jo ikke diskutere nu. Jeg har ikke brug for nogen propaganda. Ministeren ved jo, hvordan udvalget arbejder; de oplysninger, han giver udvalget, er fortrolige og må ikke refereres. Vi er nu kommet op i så svimlende udgifter til biblioteksvæsenet, at folketingets spørgetid, der er beregnet på offentligheden, er det rette sted at give skatteyderne de oplysninger, som de har krav på at få om, hvad disse skattekrone bliver brugt til; derfor mener jeg absolut, at det er relevant. All right, jeg kan ikke rette henstilling til ministeren, men jeg synes, ministeren bebrejder mig så tit, at jeg er vred — jeg synes ikke, ministeren har grund til at være vred. Jeg mener absolut, det er et spørgsmål, der interesserer en meget bredere kreds end folketingets kulturudvalg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg må blot sige, at nu tager hr. Poulsgaard igen fejl. De spørgsmål og de svar, der gives i folketingsudvalgene, er ikke fortrolige. Jeg tror, der har bredt sig nogen forvirring inden for fremskridtspartiet om, hvad fortrolighedsbegrebet dækker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Hanne Reintoft (DKP) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren, når kvindehuset i Åbenrå tilbagegives musikhistorisk museum, drage